

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ПРОТОТИПА РЕКОРД

Τέ πρωτάθλημα τον «Θεαδίσματος μὲ τὰ χέρια». Τὸ ἀξιοθέμαστο ρεκόρ μιᾶς ξεσκονιστρίας. Ο «ἄνθρωπος - μεγάφωνος». Ένεσται ρεκόρ διάκρισης στὸ μπρίτ. Τὰ στρείδια τῆς μιᾶς Ρεύματος. Τέ πρωτάθλημα τῶν ρεκόρων. Ένα ρεκόρ διάκρισης τῶν ρεύματων.

Ο πολ ζαραστηριστικά γνώσματα του αιώνας μας έλασε στην αναμφεπτήρη της φερόν. Ποτέ μάλιστα ή ζωή μας δεν ήταν πολ ζαραστηριστική, πολ έπικαιρή, πολ ηπειρινή. Κάθε μέρα παρουσιάζεται ένα νέο ζεύγον και κάθε μέρα καταρριπτείται ένα άλλο. Κι έτσι έχουμε τα πολ ζαράντα, τα πολ άποτεντα και τα πολ άγνωστα το ορέχ.

Τί θα λέγατε, παραδίγματος χάριν, ἀν μαθαίνεται δι τὸ οὐσιώδε τοῦ... Βαθύσιμος μὲ τὰ χέρια τοὺς στύπειρας ἔνας Ἀμερικανός ἀπὸ τὸ Κάνοντ - Σίτη, ὁ περίφρωμας μίστερος Ἀλένα Κούεν; 'Ο άνθρωπος αὐτός, λοιπόν, κατάφερε νὰ περιστήσῃ πάντες λόγωληρα κλιμάκια με τὰ πόδια στὸν αέρα: δηλαδὴ μετεγγιότετο τὰ πόδια του εγ καὶ οὐ διώχηται μάγειρες, διτος ἐλέγουν οἱ συγκοτόλαιται του, καὶ τὰ χέρια του για νὰ πεταντανι.

Μα κι αὐτὸ τὸ χεκό δὲν φάνεται καὶ τόσο πρωτότυπο. Αν τὸ συγκρίνει κανεὶς μὲ τὸ χεκό της μίζ «Εντνας» Λασενών, ποὺ θωρακεῖται ώς ήταν ἀπὸ τὰ αὐτὸντες καὶ τὰ πολεμάνενα. Η μίζ «Ασσελίν» ἔχει τὸ πρωτότυπο τῆς καθαριστρίας ή καλύτερης τῆς «έξοσοντρίας», δύο λειτουργίες οι οποίες έχει πάντα η Αμερικανική. Μή νομίσεις ότιστος δύο αὐτῆς ή μίζ «Ασσελίν» είναι ίδια. Οι Σπουδές είναι κακαία ἀπὸ έκεινες τις καμάρες ἐρεσ τοῦ ξεσωτικῶν ήδη κι' έκει, τόσο ἀτεχνά, τόσο ἀπόρετα, ώστε βοτερ' ὥστε μή γον ή σοκάν νά ξανατέψει την πάνη στην έπιπλα. Αντί γη γυναίκας ἔχει συνείδειος τοῦ ἐπαγγελμάτου της καὶ κάνει τὴν δουλειά της μὲ προσογή καὶ... ἀστραπαία ταχείτητα. Επέτιγε λοιπὸν τὸ πρωτότυπο τῆς «έξοσοντρίας», ξεσκοντράζει ἐνα διάδρομο μάρκους δέκα τοννών καὶ πλάτους διώ, μέση σε τραγικούστο διεπερφέττει καὶ μὲ τέτοιο πότο, δύστε τὰ μέση της προστατεύεις, ποὺ δέξεις τις προστάθειές τους, δέν καταφερεν νά βρούν σύντος ἐνα μαρού σόσιόν

Τούτο τὸ τραγουδούν χρόνια τοι εἰσο πατέ, που φορούσε επι πεντήτη χρόνια καὶ ο πατέας τον. «Ο περιφόρμος διώς αὐτὸς πάστον ἔχει καὶ ἄλλα ρεζό. Φωβάς, παραδίγματος χάρος, τὸ ίδιο καπέλο ἐπὶ 20 χρόνια καὶ το ίδιο ζεγγάρι πατούσια εἴτε 15 χρόνια! » Όσο τόρα γά το μπαστούνι τοῦ πάστορος Ντάβιν Γουάλντη, αὐτὸ πλι είνε ένα οικογενειακό κειμήλο. Επι τρεῖς αἰώνες τόρα κληρονομεται ἀπὸ πατέρα σε γιον.

Ἐπίσης ἔνας ἄλλας Αμερικανός, ναυτικός αὐτή τὴ φράση, ἔχει τὸ πιὸ θεατικότερο ρεζό. Είνε ὁ «άνθηντος μὲ τοὺς ὅμιτρατέους στηγανώμενος! » Κι' Ἀλήνια, όλο τὸ σώμα αὐτοῦ τοῦ φέρονταρια, δὲ διάοις ὀνυμάζεται «Εντναρον Τρέζ», είνε καταπλάστο υπὸ στηγανώμενος σε τέτοιο ομηρο, ώστε δὲν ωρίζει, ώστε ἔνας πάντος λειτουργός δέματος.

Κι' αὐτὸ πάλι τὸ χεκό ἔχει κομψό καρακότημα γιατί μά φορά ποὺ οὐχ «Εντναρον Τρέζ» ἔτεσσι στε χεριά μιᾶς φυλῆς ἀνθρώπων πάρον στις Φιλιππίνες, ἀντὶ νότια καταβούσθηκε στὸν ἀπὸ μάρτυς μαρικούνθιμον. Θεές

Ένας ώλις πάλι περίφημος, άλλα και περιέργος, «φέρεφθυμα», ο Τζάκιος «Ασχρούντ από το Όργον της Νευτράσας». Έγινε έναν πολύ παράξενο τίτλο: είναι ο διάβολος-μεγάρων! Ο 'Αμερικανός' αύτος έχει τόσο δυνατή φωνή, ώστε μπορεί ν' απουστή σε όποιαν δέκα χρόνια! Κανείς μέχρι τη στιγμής δεν κατέφερε να καταρθήσει το μανούβρο πρόγραμμα του μετρών «Ασχρούντ». Οι άνθρωποι αύτοί της περιφέρενται ότι δεν έχει την πληρωμή στο σπίτι του, γιατί τον έναν τελείως άγριοτο. «Αμά θέλει νά γίνεται τόπος σε κανένα φύλο του, άνοιγε το παραθύρι του και το διάφορο». Είναι δέ βέβαιος ότι δεν θα τον θάψει ο ίδιος ο άγριος! Από την πλευρά του πάλι, είναι τόσο δημοφιλής στις Ήγουμένες Πολιτείες, ώστε ηνίκα πάλι περίφημος καταφθάνουν κάθε μέρα στο «Όργον της Νευτράσας», για να θυμάσουν ανδρών τον έκπληκτο φέρεφθυμα και ν' ακούσουν την στενγορεία φωνή του.

Πρόσφρονές όπως οι οποίες έχουν την θέση της στην πόλη της Αθήνας, δεν μπορούν να επιτελούν την αποδομή της πόλης, αλλά μπορούν να επιτελούν την αποδομή της πόλης με την ίδια αποδομή της πόλης.

Ἡ Ζεῦτ Ταύντλεο μὲ τὸ διερδηματικὸ μετάναστό

ΕΘΝΙΚΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

Σπανίως μετανοεῖ κανεὶς γιὰ τὸ δῆμο πόλης λέγον, ἐνώ συχνά μετανοεῖ γιὰ τὸ δῆμο πόλεων πολλά. Τὸ ἀξιόνα αὐτὸν εἶνε κοινότατον, παιμανῶν, πασίγνωστον, ὅλλα σχεδόν κανεὶς δὲν τὸ ἔχειει. Λαμπρού πολὺ εἰσὶν

* * *

'Ο Θεὸς μᾶς ἔβαλε τὰ μάτια στὸ μέτωπο
γιὰ νὰ βλέπουμε πάντα μπροστά καὶ ποτὲ
δύσσων. Ταῦλης ὡράγος